

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 16 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Zajączkowska

Protokolant: (...)

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Nowym Dworze Mazowieckim K. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 maja 2015 r., 11 sierpnia 2015 r., 13 października 2015 r., 9 (...) 2015 r., 16 lutego 2016 r., 19 (...) 2016 r., 28 (...) 2016 r., 14 czerwca 2016 r., 16 września 2016 r.

sprawy K. M. zd. B.

córki J. i A. zd. F.

urodzonej (...) w N.

(...) o to, że:

1. jako prezes zarządu i osoba zajmująca się sprawami gospodarczymi w (...) Spółka z o.o. z (...) w K. pod numerem (...):

1) od (...) do (...) roku spowodowała podanie nieprawdy w złożonych do (...) w N. deklaracjach VAT -7 i korektach deklaracji VAT-7 dla podatku od towarów i usług za okres od (...) (...) roku do (...) (...) roku, dotyczących (...) Spółka z o.o., gdyż działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z tego samego zamiaru, posłużyła się nierzetelnymi (...) VAT zakupu od

- (...) Spółka z o.o., (...)-(...) N., ul. (...),

- (...), (...)-(...) L., ul. (...),

- (...) Spółka z o.o., (...)-(...) W., ul. (...), (...)K. (...), (...)-(...) B.,

wystawionymi dla (...) Spółka z o.o. w ten sposób, że otrzymane (...) przekazała do Biura (...) D. S. (1) w P., za pośrednictwem którego Spółka z o.o. (...) jako podatnik prowadziła księgowość, celem ich zaewidencjonowania w rejestrach VAT nabycia za wyżej wymieniony okres, z których dane zostały przeniesione do właściwych deklaracji podatkowych, co stanowi naruszenie treści art. 86 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 lit. a, art. 88 ust. 3a pkt. 4 lit. a w zw. z art. 106 ust. 1 i art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca (...) roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. z (...) r. Nr 54, poz. 535 z późn. zm.) przez co doprowadziła do uszczuplenia podatku od towarów i usług za miesiące od maja (...) roku do listopada (...) roku w kwocie (...) zł, przy czym kwota uszczuplonego podatku stanowi wielką wartość,

tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 53 § 16 kks

2) w okresie od dnia (...) (...) roku do dnia (...) (...) roku w K. i P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru posłużyła się do rozliczeń podatkowych nierzetelnymi (...) VAT zakupu od niżej wymienionych podmiotów :

roku, (...) z dnia 22.07.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku. (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 24.07.(...) roku, (...) z dnia 24.07.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 30.07.(...) roku, (...) z dnia 30.07.(...) roku. (...) z dnia 31.07.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 6.08.(...) roku, (...) z dnia 6.08.(...) roku, (...) z dnia 7.08.(...) roku. (...) z dnia 12.08.(...) roku, (...) z dnia 12.08.(...) roku, (...) z dnia 13.08.(...) roku, (...) z dnia 18.08.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku. (...) z dnia 20.08.(...) roku, (...) z dnia 20.08.(...) roku, (...) z dnia 20.08.(...) roku, (...) z dnia 21.08.(...) roku, (...) z dnia 24.08.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 26.08.(...) roku, (...) z dnia 27.08.(...) roku, (...) z dnia 27.08.(...) roku, (...) z dnia 28.08.(...) roku, (...) z dnia 28.08.(...) roku, (...) z dnia 31.08.(...) roku, (...) z dnia 31.08.(...) roku, (...) z dnia 1.09.(...) roku, (...) z dnia 2.09.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 4.09.(...) roku, (...) z dnia 7.09.(...) roku, (...) z dnia 7.09.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 9.09.(...) roku, (...) z dnia 10.09.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 14.09.(...) roku, (...) z dnia 15.09.(...) roku, (...) z dnia 16.09.(...) roku, (...) z dnia 16.09.(...) roku, (...) z dnia 17.09.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 21.09.(...) roku, (...) z dnia 21.09.(...) roku, (...) z dnia 23.09.(...) roku, (...) z dnia 24.09.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 28.09.(...) roku, (...) z dnia 28.09.(...) roku, (...) z dnia 28.09.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 30.09.(...) roku, (...) z dnia 30.09.(...) roku, (...) z dnia 1.10.(...) roku, (...) z dnia 6.10.(...) roku, (...) z dnia 7.10.(...) roku, (...) z dnia 9.10.(...) roku, (...) z dnia 9.10.(...) roku, (...) z dnia 12.10.(...) roku, (...) z dnia 13.10.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 15.10.(...) roku, (...) z dnia 15.10.(...) roku, (...) z dnia 16.10.(...) roku, (...) z dnia 20.10.(...) roku, (...) z dnia 20.10.(...) roku, (...) z dnia 22.10.(...) roku, (...) z dnia 23.10.(...) roku, (...) z dnia 26.10.(...) roku, (...) z dnia 27.10.(...) roku, (...) z dnia 29.10.(...) roku, (...) z dnia 30.10.(...) roku, (...) z dnia 2.11.(...) roku, (...) z dnia 4.11.(...) roku, (...) z dnia 4.11.(...) roku, (...) z dnia 5.11.(...) roku, (...) z dnia 6.11.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 9.11.(...) roku, (...) z dnia 9.11.(...) roku, (...) z dnia 9.11.(...) roku, (...) z dnia 10.11.(...) roku, (...) z dnia 10.11.(...) roku, (...) z dnia 12.11.(...) roku, (...) z dnia 13.11.(...) roku, (...) z dnia 13.11.(...) roku, (...) z dnia 14.11.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 18.11.(...) roku, (...) z dnia 19.11.(...) roku, (...) z dnia 19.11.(...) roku, (...) z dnia 20.11.(...) roku, (...) z dnia 23.11.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 25.11.(...) roku, (...) z dnia 27.11.(...) roku, (...) z dnia 27.11.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 30.11.(...) roku, (...) z dnia 1.12.(...) roku, (...) z dnia 2.12.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 4.12.(...) roku, (...) z dnia 5.12.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia 10.12.(...) roku, (...) z dnia 18.12.(...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku,

- (...), (...)-(...) L., ul. (...), o numerach: (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku,

(...) Spółka z o.o., (...)-(...) W. ul. (...), (...) K. (...), (...)-(...) B., o numerze (...) z dnia (...) (...) roku, wystawionymi dla (...) Spółka z o. o. z (...) w K. pod numerem (...), w ten sposób, że otrzymane wyżej wymienione (...) przekazała do Biura (...) D. S. (1) w P., za pośrednictwem którego Spółka z o.o. (...) jako podatnik prowadziła księgowość, celem ich zaewidencjonowania w rejestrach VAT nabywcia, z których dane zostały następnie przeniesione do właściwych deklaracji podatkowych,

tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks,

orzeka

1. uznaje (...) K. M. za winną popełnienia zarzucanego (...) w pkt 1 aktu oskarżenia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 53 § 16 kks i za to na podstawie z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 53 § 16 kks (...) skazuje, a na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks wymierza (...) karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

2. uznaje (...) K. M. za winną popełnienia zarzucanego (...) w pkt 2 aktu oskarżenia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 62 § 2 k.k.s. wymierza (...) karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda;

3. na podstawie art. 85 kk, 86 § 2 kk w zw. z art. 39 § 1 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 k.ks. orzeczone wobec (...) w punktach 1 i 2 kary grzywny łączy i wymierza (...) karę łączną grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;
4. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 20 § 1 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;
5. na podstawie art. 34 § 1, § 2 i § 4 k.k.s. w zw. z art. 22 § 2 pkt 5 k.k.s. orzeka wobec (...) środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk w zarządach i organach nadzorczych spółek handlowych oraz stanowiska prokurenta w spółkach handlowych na okres 2 (dwóch) lat;
6. na podstawie art. 29 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 30 § 1 i § 2 k.k.s. orzeka przepadek dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr 14/226/09 z dnia 21 września (...) roku, Drz (...) - (...) (k. 1877-1878) znajdujących się na k. (34-55);
7. na podstawie art. 627 kpk zasądza od (...) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3.393,00 (trzy tysiące dziewięćdziesiąt trzy złote 00/100) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 3.180,00 (trzy tysiące sto osiemdziesiąt i 00/100) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 13/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w niniejszej sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu (...) r. przed notariuszem W. I. B. S. reprezentująca spółkę (...) sp. z o.o. z (...) w R. oraz (...) K. M. zawiązały spółkę (...) sp. z o.o. z (...) w K., gmina N. (akt notarialny repertorium A nr 7. (...)).

W dniu (...) r. spółkę (...) sp. z o.o. wpisano do Krajowego Rejestru Sądowego pod nr (...).

Zarząd spółki stanowiła prezes zarządu (...) K. M..

Spółka (...) sp. z o.o. dla potrzeb prowadzonej działalności gospodarczej wynajmowała nieruchomości położoną w (...)/(...) wraz z budynkami, instalacjami, urządzeniami oraz maszynami do przetopu aluminium.

Przedmiotem działalności gospodarczej (...) sp. z o.o. była przede wszystkim produkcja aluminium, odlewnictwo metali, przetwarzanie odpadów metalowych, włączając w to złom, sprzedaż hurtowa metali, rud, odpadów, złomu i pozostałych półproduktów.

Spółka (...) sp. z o.o. w ewidencji podatników podatku dochodowego od osób prawnych i podatku od towarów i usług widniała od 1 lutego (...) roku. W okresie prowadzonej działalności gospodarczej w latach (...) i (...) roku spółka (...) sp. z o.o. nieterminowo regulowała należności z tytułu zobowiązań podatkowych. Należności te były dochodzone na drodze przymusu administracyjnego.

W toku prowadzenia działalności gospodarczej od (...) (...) r. do 22 (...) (...) r., (...) nabywała hurtowo od innych podmiotów gospodarczych złom różnego asortymentu, w tym m.in. od następujących podmiotów: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. czy (...) sp. z o.o., co ewidencjonowała w rejestrze zakupów VAT na podstawie wystawionych faktur VAT, a następnie nabyty złom przetapiała w stopy oraz zgary i jako produkty własne sprzedawała dalszym odbiorcom, m.in. (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., P.P.H.U. i (...). G., (...) sp. jawna.

Księgi podatkowe (...) sp. z o.o. w okresie od (...) (...) r. do 22 (...) (...) r. prowadzone były przez D. S. (1) prowadzącą Biuro (...) w P.. (...) jako prezes zarządu przekazywała księgowej D. S. (1) faktur VAT potwierdzające nabycie i sprzedaż

o numerach: (...) z dnia (...) (...) roku, (...) z dnia (...) (...) roku,

3/ od przedsiębiorstwa (...) sp. z o. o., (...)-(...) W., ul. (...), (...) K. (...), (...)-(...) B., o numerze (...) z dnia (...) (...) roku

Wskazane powyżej (...) stwierdzają czynności, które w rzeczywistości nie miały miejsca. Przekazując powyższe (...) K. M. w okresie od (...) (...) r. do (...) r. doprowadziła do podania nieprawdy w złożonych do (...) w N. deklaracjach podatkowych VAT-7 i korektach tych deklaracji dla podatku od towarów i usług za okres od (...) (...) r. do (...) (...) r., przez co doprowadziła do uszczuplenia podatku od towarów i usług za miesiące od maja (...) r. do listopada (...) r. w kwocie (...) złotych.

K. M. ma (...) lat, jest (...), posiada (...) miesięcznie osiąga dochód w wysokości około (...) złotych. Była uprzednio karana wyrokiem (...) z dnia (...) (...) (...) r., sygn. akt (...), za przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 kks.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zawiadomienia Ministerstwa Finansów o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez P. R. i innych

(k. 18-20v), odpisu (...) dotyczącym spółki (...) sp. z o.o. (k. 22-24v), protokołu przeszukania siedziby (...) sp. z o.o. (k. 31-33), kserokopii faktur VAT z (...) Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) dla (...) sp. z o.o. wraz z załącznikami (k. 56-59, k. 135-141, k. 570-571), potwierdzeń przelewów bankowych z (...) sp. z o.o. do (...) Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) (k. 60-67), deklaracji dla podatku od towarów i usług (k. 70-89v, k. 187-199, k. 1758-1791v), decyzji o zabezpieczeniu na majątku (k. 90-91v), zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (k. 92-94), pisma dyrektora (...) w B. (k. 99-100, k. 104, k. 105-108, k. 154), protokołu oględziny dokumentów zabezpieczonych w siedzibie (...) sp. z o.o. (k. 101-103v), protokołu kontroli przeprowadzonej w (...) sp. z o.o. (k. 110-130, k. 200-223), ewidencji VAT zakupów spółki (...) sp. z o.o. (k. 142-152, l. (...) - (...)), pisma (...) (...) w W. (k. 178-183), kserokopii faktur VAT z (...) sp. z o.o. dla (...) sp. z o.o. wraz z załącznikami, w tym faktur VAT dla

(...) sp. z o.o. od jego odbiorców (k. 224-569, k. 1093-1755), kserokopii faktur VAT

z (...) sp. z o.o. dla (...) sp. z o.o. wraz z załącznikami (k. 572-574), zapisów na koncie 201-168 należącego do (...) sp. z o.o. od (...) (...) r. do

31 (...) (...) r. (k. 575-576), decyzji Dyrektora (...) w W. z dnia 11 (...) (...) r. w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego wobec (...) sp. z o.o. (k. 695-717v), decyzji (...)

w W. – z dnia (...) r. wobec (...) sp. z o.o.

(k. 719-729), pisma Naczelnika (...) (...) z dnia 24 (...)

(...) r. (k. 733), wyroku (...) z dnia 7 października 2010 r., sygn. akt (...) (k. 748-768), protokołu kontroli ksiąg podatkowych (...) sp. z o.o. (k. 788-809), zestawień transakcji sprzedaży złomu w (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. (k. 810-824), pisma K. M. z dnia (...) r. w przedmiocie rezygnacji z funkcji prezesa spółki (k. 825), oświadczenia K. M. o rezygnacji z funkcji prezesa spółki (k. 826), postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia (...) r., sygn. akt (...) Rej KRS (...) (k. 828), postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 31 (...) (...) r., sygn. akt 35179/13/343 (k. 830), listy wspólników i wykazu adresu członków zarządu spółki (...) sp. z o.o. (k. 833), (...) z dnia (...) r., repertorium A nr 7. (...) (k. 834-840), postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia (...) r., sygn. akt (...) NS-REJ.KRS/(...)(k. 841-842), umowy sprzedaży udziałów (k. 843-844, k. 852-853, k. 855-856), uchwały zgromadzenia wspólników (k. 845, k. 854), księgi udziałów (k. 846, k. 857), postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 29 listopada (...) r., sygn. akt (...) NS-REJ.KRS/(...)(k. 847), kserokopii wniosku KRS-ZE (k. 848-849, k. 850-851, k. 858), postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 sierpnia (...) r., sygn. akt (...) NS-REJ.KRS/(...)(k. 859), sprawozdania zarządu z działalności spółki wraz z wprowadzeniem do sprawozdania (k. 860-865), bilansu (...) sp. z o.o. (k. 866-869), protokołu z zwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) sp. z o.o. (k. 870-871), pism (...) sp. z o.o. do (...) w N. z dnia 6 (...) 2010 r. i z dnia (...) r. (k. 1757, k. 1792), decyzji Dyrektora (...) w W. z dnia 22 września (...) r. w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego wobec (...) sp. z o.o. (k. 1822-1845), pisma (...) (...) (...) w R. z dnia 24 października (...) r. (k. 1846), pisma Naczelnika (...) w L. z dnia 17 (...) 2015 r. (k. 2037-2039), pisma (...) w W. z dnia 28 (...) 2015 r. (k. 2047), protokołu badania ksiąg u spółki (...) sp. z o.o. w (...) (k. 2136-2170v), decyzji Dyrektora (...) z dnia 11 (...) (...) r. w przedmiocie określenia zobowiązania podatkowego wobec (...) sp. z o.o. (k. 2171-2209),

umowy sprzedaży udziałów w spółce (...) sp. z o.o. (k. 2211), deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) sp. z o.o. (k. 2212-2223), decyzji III instancji – (...) w W. – z dnia 13 września (...) r. wobec (...) sp. z o.o. (k. 2224-2234), odpisu postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 17 marca (...) r., sygn. akt III SA/Wa 2750/13, w przedmiocie odrzucenia skargi na decyzję administracyjną wobec (...) sp. z o.o. (k. 2235-2235v), wykazu operacji bankowych w spółce (...) sp. z o.o. (k. 2236-2299v), karty karnej (k. 2302), wyroku Wojewódzkiego Sądu A. dnia (...) r. wraz z uzasadnieniem, sygn. akt (...) (k. 146-161v akt sprawy III SAWa (...)), całej dokumentacji z akt sprawy (...) W. sygn. (...) (...), całej dokumentacji z akt sprawy (II tomy) (...) w W. sygn. (...) (...), całej dokumentacji z akt postępowania (I tom) (...) w W. w sprawie (...) sp. z o.o. sygn. (...) (...) i całej dokumentacji z akt postępowania w sprawie (...) sp. z o.o. sygn. (...) (...) oraz zeznań świadka A. G. (1) w całości (k. 578-579v, k. 1928-1930), zeznań świadka A. G. (2) w całości (k. 581-582, k. 1930-1932), zeznań świadka J. R. w całości (k. 587-588, k. 1932-1934), zeznań świadka G. G. (2) w całości (k. 591-592, k. 1934), zeznań świadka D. F. w całości (k. 594-595, k. 1935-1936), zeznań świadka P. B. w całości (k. 607-609, k. 1936-1939), zeznań świadka A. M. w części (k. 603-605, k. 965-967, k. 1940-1942), zeznań świadka S. Z. w części (k. 20v-21 tomu „(...)”, k. 22v tomu „(...)”, k. 1983-1984v), zeznań świadka J. D. w części (k. 50-52 tomu „(...)”, k. 54-58 tomu „(...)”, k. 1984v-1986), zeznań świadka B. W. w całości (k. 35-37 tomu „(...)”, k. 1986-1987), zeznań świadka R. R. w całości (k. 622-624, k. 1987-1987v), zeznań świadka K. W. w całości (k. 635-637, k. 1987v-1988), zeznań świadka W. A. w całości (k. 66v tomu „(...)”, k. 68-70 tomu „(...)”, 1988-1988v), zeznań świadka M. K. (1) w całości (k. 74-76 tomu „(...)”, k. 79-82 tomu „(...)”, k. 1988v-1989v), zeznań świadka J. B. w całości (k. 85-87 tomu „(...)”, k. 90-93 tomu „(...)”, k. 1989v-1990), zeznań świadka D. S. (1) w całości (k. 682v, k. 1005-1006, k. 1990), zeznań świadka P. R. w części (k. 2019-2021), zeznań świadka R. M. (1) w części (k. 600-601, k. 2071v-2072), zeznań świadka M. K. (2) w części (k. 2072v-2073), zeznań świadka M. O. w części (k. 738-741, k. 2073-2074), zeznań świadka R. M. (2) w części (k. 105-107 tomu „(...)”), zeznań świadka G. K. (1) w części (k. 112-116 tomu „(...)”) oraz częściowo wyjaśnień (...) K. M. (k. 674v, k. 1802, k. 1871v, k. 1913-1916, k. 1924-1928).

(...) K. M. przesłuchiwana w postępowaniu przygotowawczym (k. 674v, k. 1802, k. 1871v) nie (...) się do zarzucanych (...) czynów. Wyjaśniła, że jako prezes zarządu spółki osobiście dokonywała zakupów zarówno asortymentu, jak i środków trwałych. Transakcje z podmiotami (...) sp. z o.o. i (...) miały w rzeczywistości miejsce, a (...) wystawione przez te podmioty odzwierciedlają autentyczne kupna. W zakresie (...) wystawionej przez (...) sp. z o.o. (...) (...), że pierwsza faktura sporządzona przez kontrahenta zawierała błędnie wpisaną cenę towaru, dlatego na prośbę (...), pracownicy (...) sp. z o.o. wystawili drugą, prawidłowo odzwierciedlającą transakcję fakturę. W wyniku omyłki do biura (...) przekazano obie (...), gdzie przypadkowo zaksięgowano obie w ewidencji zakupów VAT.

(...) K. M. przesłuchiwana w postępowaniu sądowym (k. 1913-1916, k. 1924-1928) nie (...) się do zarzucanych (...) czynów. Podała, że (...), której była prezesem zajmowała się produkcją wtórnych stopów aluminium. W tym celu w zależności od rodzaju stopu, który miał być wyprodukowany, zamawiała potrzebny (...) asortyment z wyprzedzeniem. Dostawców odnajdowała za pośrednictwem Internetu. (...), przed podjęciem współpracy handlowej, sprawdzała swoich kontrahentów poprzez przejrzanie dokumentów rejestrowych oraz odwiedzała niektórych z nich w ich siedzibach. Wyjaśniła, że transakcje (...) zakwestionowanymi (...) w rzeczywistości się odbyły. Każdy zakup, w tym też te (...) (...), były potwierdzane dokumentacją PZ i WZ oraz kwitami wagowymi. Współpracę z (...) sp. z o.o. rozpoczęła jeszcze, gdy spółką kierował J. D., zaś gdy przejął ją (...) teść, A. M., dowiedziała się o tym dopiero od niego przy okazji, jako że nie utrzymywała z nim pozytywnych relacji. Mimo tego, dalsze dostawy z (...) sp. z o.o. przebiegały bez zarzutu. Wyjaśniła też, że P. R. sam zaproponował (...) współpracę, jednak ta trwała krótko i została przerwana z winy kontrahenta. Potwierdziła również, iż na skutek omyłki do biura rachunkowego zostały przekazane dwie, takie same (...) od (...) sp. z o.o. (...) dodała, że nie weryfikowała z jakich źródeł (...) dostawcy uzyskują towar, gdyż nie miała ku temu możliwości. Przyznała też, iż mogły (...) się zdarzyć opóźnienia zarówno ze spłatą podatków oraz składek na ubezpieczenia społeczne, jak i ze spłatą za towar dostawcom, co wynikało z braku środków finansowych na koncie.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oparł swoje ustalenia faktyczne na wyjaśnieniach (...) K. M. jedynie częściowo. Sąd uznał (...) wyjaśnienia za wiarygodne w zakresie w jakim podała, iż była prezesem spółki (...) sp. z o.o., zajmującej się produkcją stopów aluminium, w zakresie w jakim wskazała, co było przedmiotem prowadzonej działalności, gdzie ta działalność była prowadzona, w jaki sposób. Wiarygodne były również wyjaśnienia (...) w zakresie w jakim podała, że reprezentowana przez nią spółka nie posiadała własnych środków transportu. W tej części wyjaśnienia (...) są w ocenie Sądu logiczne, konsekwentne, spójne z zeznaniami świadków, w tym m. in. świadków P. B., B. W. czy R. R. oraz znajdują odzwierciedlenie w zebranych w sprawie dokumentach. W pozostałym zakresie dotyczącym tego, że (...) nigdy świadomie nie przekazała księgowej faktur potwierdzających czynności, które nigdy nie miały miejsca, czyli faktur nierzetelnych, Sąd nie przyznał wyjaśnieniom (...) wiary. (...) stwierdziła, iż (...) aktem oskarżenia (...) przedstawiają rzeczywiste zdarzenia gospodarcze.

Tymczasem z przedstawionych przez (...) księgowej D. S. (1) faktur wynika, że największym dostawcą złomu do (...) spółki był (...) sp. z o.o. Z kolei z zebranych w sprawie dowodów z dokumentów, w tym z kserokopii faktur wynika, że (...) sp. z o.o. sprzedawała (...) sp. z o.o. złom uprzednio nabyty m.in. od spółek (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. Przy czym towar ten od tychże dwóch dostawców (...) sp. z o.o. odsprzedawała (...) sp. z o.o. tego samego dnia lub najpóźniej następnego po doliczeniu swej marży w wysokości 10 groszy za 1 kilogram złomu. Ustalenie powyższe wynika z porównania faktur zakupu i sprzedaży (...) sp. z o.o., gdzie (...) przyjęte przez (...) sp. z o.o. i wystawione przez nią tego samego lub następnego dnia, różnią się jedynie numerem (...) i ceną, uwzględniającą wyżej wskazaną marżę. Faktury te opiewają na taki sam rodzaj towaru i taką samą ilość asortymentu. Nie ulega więc wątpliwości, iż (...) sp. z o.o. zgodnie z treścią tych faktur miał rzekomo odsprzedawać spółce (...) sp. z o.o. towar dostarczany mu rzekomo przez spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. W ocenie Sądu niemożliwym jest, aby transakcje sprzedaży złomu z (...) sp. z o.o. do spółki (...) odzwierciedlały prawdziwe zdarzenia gospodarcze, gdyż już (...) zaewidencjonowane w rejestrze zakupów (...) sp. z o.o. są (...) nierzetelnymi i przedstawiającymi fikcyjny obrót towarem, bowiem spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. wystawiały spółce (...) sp. z o.o. tzw. „puste” (...).

Ustalenie dotyczącego tego, że spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. wystawiały na rzecz (...) sp. z o.o. tzw. „puste (...)” wynika z ustaleń poczynionych w toku postępowań kontrolnych przeprowadzonych przez organy kontroli skarbowej. W toku postępowania kontrolnego ustalono bowiem, że spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. nie posiadały wymaganej prawem decyzji zezwalającej na zbieranie, składowanie, magazynowanie bądź transport odpadów, przez co nie mogły prowadzić legalnej działalności w zakresie obrotu złomem. Żadna z tych spółek nie posiadała żadnych środków transportu, którymi mogłyby dostarczać złom. Nie posiadały placów czy magazynów, na których mogłyby składować oraz sortować złom. Z analizy rachunków bankowych (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. wynika, że za pośrednictwem rachunków bankowych nie dokonywano opłat z tytułu czynszu za wynajmowany lokal, płatności za energię elektryczną, wodę, telefony czy innych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej. Trzeba mieć na uwadze, że środki pieniężne wpłacane na rachunek bankowy przez (...) sp. z o.o. były następnie wypłacane w całości w dniu wpływu lub dnia następnego. Prezes zarządu (...) sp. z o.o. twierdził, że złom zbywany (...) sp. z o.o., który był następnie odsprzedawany, był uprzednio sortowany. Spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. nie zatrudniały pracowników, zaś adresy siedzib spółek mieściły się w małych, wynajmowanych lokalach, nie wynajmowały hal, magazynów. W tych okolicznościach trudno jest uwierzyć, iż spółki te sprzedawały złom spółce (...) sp. z o.o. Wprawdzie świadkowie M. O. (były prezes spółki (...) sp. z o.o.) i R. M. (2) (były prezes spółki (...) sp. z o.o.) zeznali, iż przedmiotem ich działalności gospodarczych było pośredniczenie w handlu złomem, a nie jego obrót, to należy jednak zauważyć, że po pierwsze, świadkowie wystawiali (...) dla (...) sp. z o.o. za sprzedaż złomu, nie zaś za usługi pośrednictwa, natomiast po drugie, świadkowie nie byli w stanie wskazać własnych dostawców, poza jednym. Świadcowie zgodnie zeznali, iż głównym ich dostawcą złomu, w handlu którego pośredniczyli, była spółka (...) sp. z o.o., co do której w toku kontroli skarbowej ustalono, iż również nie posiadała wymaganej prawem decyzji zezwalającej na zbieranie, składowanie, magazynowanie bądź transport odpadów, nie posiadała środków transportu ani nie zatrudniała pracowników. Świadcowie wskazali, iż spółką (...) sp. z o.o. zarządzał obcokrajowiec i rozliczał się z nią gotówkowo. Nie byli w stanie podać danych zarządzającego. Prezesi spółek (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. nie wykazali zatem wiarygodnych i autentycznych źródeł pochodzenia złomu, który następnie rzekomo mieli dostarczać (...) sp. z o.o. Znamionym wydaje się też być fakt, iż świadkowie nie tylko korzystali z usług tego samego dostawcy

i w ten sam sposób. Trzeba mieć na uwadze, że M. O. i R. M. (2) łączyła relacja koleżeńska, iż prezes (...) sp. z o.o. R. M. (2) miał upoważnienie do dokonywania wypłat z rachunku (...) sp. z o.o. Powyższe okoliczności prowadzą do wniosku, iż spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. w rzeczywistości ani nie handlowały złomem, ani nie pośredniczyły w jego handlu, lecz wystawiały na rzecz (...) sp. z o.o. tzw. „puste” (...). Z analizy rachunku bankowego (...) sp. z o.o. wynika, iż powyższe spółki były największymi dostawcami złomu do (...) sp. z o.o. Wystawianie tzw. „pustych faktur” odbywało się zdaniem Sądu na mocy porozumienia prezesów tych spółek. Oceniając, czy transakcje obrotu złomem między spółkami (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. miały miejsce powiedzieć trzeba, że w powyższym zakresie postępowania kontrolne wobec (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. zakończyły się prawomocną decyzją ustalającą należny podatek, a ustalenia tychże postępowań administracyjnych nie były kwestionowane.

Ustalając, iż (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. nie prowadziły faktycznie działalności gospodarczej, a wystawiały (...) sp. z o.o. jedynie (...) przedstawiające fikcyjny obrót złomem, należy zauważyć także, iż prezes spółki (...) sp. z o.o. A. M. musiał o tym wiedzieć. Wszak R. M. (2) to jego brat, zaś M. O. to przyjaciel jego brata. Ponadto jak wynika z ustaleń organów kontroli skarbowej spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. nie były jedynymi, które wystawiały na rzecz (...) sp. z o.o. tzw. „puste” (...). Jak wynika z akt postępowań kontrolnych dołączonych w niniejszej sprawie do tego rodzaju kontrahentów A. M. należały jeszcze spółki (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o., które również nie posiadały odpowiedniego zaplecza gospodarczego do prowadzenia tego rodzaju działalności. Ponadto prezesem spółki (...) sp. z o.o. był także R. M. (2), który także był prezes (...) sp. z o.o. Co więcej spółka (...) sp. z o.o. również miała rzekomo nabywać złom od spółki (...) sp. z o.o. Natomiast w zakresie kolejnej spółki, która miała dostarczać złom do (...) sp. z o.o. czyli spółki (...) sp. z o.o., to (...) G. K. (1), będący prezesem spółki (...) sp. z o.o. zeznał, że pośredniczył on w handlu złomem między spółkami należącymi do obcokrajowca, a (...) sp. z o.o. na prośbę tego obcokrajowca. G. K. (2) nie potrafił podać jego bliższych danych. Tym samym uznać należało, że (...) G. K. (1) nie był w stanie podać wiarygodnego źródła pochodzenia rzekomo nabytego złomu, w którego handlu pośredniczył. Biorąc pod uwagę ilość tego rodzaju spółek z jakimi współpracował (...) sp. z o.o. niewątpliwym w ocenie Sądu jest, iż ewidencjonowanie „pustych” faktur działo się z woli A. M. działającego w porozumieniu ze świadkami R. M. (2), M. O., G. K. (1). Zdaniem Sądu jako niewiarygodne jawią się zeznania świadka A. M., że nie wiedział, iż prezesem spółki jednej z najważniejszych dostawców do jego spółki jest jego brat, niezależnie od tego czy, jak wskazał (...), mieli dobre relacje rodzinne. Trzeba mieć na uwadze, że (...) jest synową A. M.. W tej sytuacji uznać należy, że (...) także świadomie przyjmowała wystawione przez (...) sp. z o.o. „puste” (...) sprzedaży, sporządzane na podstawie „pustych” faktur pochodzących z (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. Wyjaśnienia (...), iż przez długi czas nie miała pojęcia, iż (...) teść jest prezesem (...) sp. z o.o., (...) zdaniem, jednego z większych kontrahentów, gdyż nie utrzymywała z nim bliskich relacji i przez to obawiała się wręcz, że może stracić dostawcę, nie mogą polegać na prawdzie, gdyż stoją w sprzeczności z zeznaniem świadka A. M., który określił swoje relacje z synową w tamtym okresie jako „normalne kontakty rodzinne”. Ponadto przecież poprzedni prezes (...) sp. z o.o., za kadencji którego (...) (...) nawiązała ze spółką (...) sp. z o.o. współpracę handlową, czyli J. D., był (...) znajomym z okresu wspólnej pracy w jednym przedsiębiorstwie. Jak wynika z relacji (...), po sprzedaży udziałów A. M. J. D. poinformował ją, iż od tej chwili będzie negocjować z teściem. Nie winno umknąć uwadze, iż po sprzedaży udziałów (...) J. D. został (...) w (...) sp. z o.o., stając się najbliższym współpracownikiem A. M.. W ocenie Sądu powiązania rodzinno-koleżeńskie między prezesami i byłymi prezesami wszystkich powyższych spółek są nieprzypadkowe. Należy mieć także na względzie fakt, iż postępowanie kontrolne wobec spółki (...) sp. z o.o. zakończyło się prawomocną decyzją w przedmiocie naliczenia należnego podatku VAT, a skarga do sądu administracyjnego została odrzucona.

Zarówno (...) A. M., jak i (...) J. D. zeznali, iż spółka (...) sp. z o.o. stanowiła ich największego odbiorcę złomu, co miałyby świadczyć o wiarygodności ilości sprzedaży, jednakże przeczą temu zeznania świadków M. K. (1) – kierowcy (...) sp. z o.o., który krótko stwierdził, iż (...) sp. z o.o. nie było głównym odbiorcą. Analiza dokumentów czyli faktur prowadzi do wniosku, że z kolei spółka (...) sp. z o.o. miała być rzekomo największym dostawcą złomu do (...) sp. z o.o. Tymczasem świadkowie P. B. i R. R. – kolejno sortowacz i asystentka prezesa w (...) sp. z o.o., zeznali, iż (...) sp. z o.o. nie był największym dostawcą złomu do (...) sp. z o.o., a sam P. B. dodał, iż (...) sp. z o.o. dostarczał mniej niż połowę asortymentu, a dostawy z tej spółki odbywały się jedynie raz lub dwa razy w tygodniu.

W tym miejscu należy jeszcze dodać, iż świadkowie R. M. (1) i S. Z. – pracownicy sortowni (...) sp. z o.o. zeznali, że kierowcy spółki (...) sp. z o.o. jeździli po towar, co mogłoby uwiarygadniać wersję, iż spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. mimo nieposiadania środków transportu, faktycznie obracały złomem lub pośredniczyły w jego handlu, po który przyjeżdżali kierowcy (...) sp. z o.o., to jednak należy zauważyć, że kierowcy zatrudnieni w (...) sp. z o.o. – świadkowie W. A., M. K. (1) i J. B. konsekwentnie na wszystkich etapach postępowania zaprzeczali jakoby jeździli po złom, a wskazali, iż jedynie wozili załadowany w (...) sp. z o.o. towar odbiorcom. W ocenie Sądu należało dać wiarę zeznaniom W. A., M. K. (1) i J. B. w tym zakresie, albowiem świadkowie ci jako kierowcy najlepiej wiedzieli w jaki sposób odbywał się transport towarów w spółce (...) sp. z o.o., zaś świadkowie R. M. (1) i S. Z., z racji tego, że w ramach zatrudnienia wykonywali inne obowiązki, nie wiedzieli dokładnie jak odbywał się transport złomu nabywanego i sprzedawanego przez (...) sp. z o.o.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności w całości zeznania świadków P. B., R. R. i B. W.. Wskazani świadkowie byli pracownikami (...) sp. z o.o. i oprócz okoliczności wskazanych wyżej, zeznawali o szczegółach dotyczących ich pracy. Nie było też podstaw, aby odmówić wiary zeznaniom świadków D. F., W. A., M. K. (1) i J. B., natomiast z przyczyn już przywołanych Sąd oparł swe ustalenia faktyczne o zeznania świadków S. Z. i R. M. (1) w przeważającej części, wykluczając zaś okoliczność, iż kierowcy (...) sp. z o.o. jeździli po złom.

Oceniając zeznania świadków J. D. oraz M. K. (2) trzeba mieć na uwadze, że (...) J. D. zeznał, iż gdy był prezesem (...) sp. z o.o. również współpracował ze spółkami (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. Współpracę ze spółkami (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. potwierdził również (...) M. K. (2) – reprezentujący spółkę (...) sp. z o.o., jednego z dostawców złomu do (...) sp. z o.o. W ocenie Sądu biorąc pod uwagę, że obaj świadkowie są bardzo dobrymi znajomymi (...) ((...) M. K. (2) zeznał, iż (...) zna jeszcze z okresu, gdy była jego pracownicą, a (...) teść, (...) A. M. był jego kolegą ze szkoły, zaś J. D. znał (...) z poprzedniej pracy), że w ramach prowadzonej działalności świadkowie również ewidencjonowali (...) wystawiane przez spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., należało ich zeznania uznać za niewiarygodne w części w jakiej twierdzili, że obie spółki faktycznie dostarczały złom do ich spółek, gdyż świadkowie mieli interes w składaniu zeznań tej treści. Sąd zatem ustalił stan faktyczny w oparciu o zeznania świadków J. D. i M. K. (2) tylko w części, w jakiej korespondują z pozostałym zebrany materiał dowodowy uznany za wiarygodny.

Podobnie Sąd za niewiarygodne uznał zeznania świadków A. M., M. O., R. M. (2) i G. K. (1), z których wynika, że spółki (...) sp. z o.o., A. z o.o. i T. sp. z o.o. faktycznie dokonywały obrotu złomem. Świadkowie ci jako prezesi spółek wystawiających nierzetelne (...) za sprzedaż złomu mieli interes w składaniu zeznań określonej treści.

W oparciu o tak oceniony materiał dowodowy Sąd, nie kwestionując faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej przez spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., ustalił, że (...) wskazane w akcie oskarżenia są (...) „pustymi” z uwagi na to, że spółka (...) sp. z o.o. sprzedawała (...) sp. z o.o. złom uprzednio nabyty od spółek (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., które, jak zostało powyżej wykazane, nie prowadziły faktycznej działalności gospodarczej, a trudniły się wystawianiem tzw. „pustych” faktur.

Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom (...) w części w jakiej twierdziła, że w kwietniu (...) roku nabyła złom od P. R.. Jak wynika bowiem z wyników przeprowadzonej wobec świadka P. R. kontroli skarbowej, P. R. wskazał w postępowaniu podatkowym wiele przedsiębiorstw jako swoich dostawców złomu, jednak żadne z tych przedsiębiorstw nie potwierdziło, aby zawierało jakiegokolwiek transakcje związane z obrotem złomem z P. R., ani żeby w ogóle go kojarzyli. Wskazani przez P. R. kontrahenci wskazywali, iż jego osoba nie jest mu znana, a pieczętki oraz wzory formularzy faktur nabycia złomu, którymi P. R. się posługiwał, nie są tożsame z pieczętkami oraz wzorami wykorzystywanymi w tych spółkach, zaś podpisy widniejące na (...) nie są podpisami osób upoważnionych do wystawiania faktur. Również przesłuchany w niniejszym postępowaniu w charakterze świadka P. R. nie był w stanie podać żadnych danych swoich dostawców, ograniczając się do ogólnego stwierdzenia, iż kontrahentów wynajdywał za pośrednictwem Internetu. Oczywistym jest więc, iż skoro P. R. nie mógł nabyć złomu, to nie był w stanie go też następnie odsprzedać (...) sp. z o.o. Fakt prowadzenia przez niego zarejestrowanej działalności gospodarczej, wynajmowania hali czy posiadania środków transportu oraz zatrudniania pracowników nie przesądza jeszcze o autentyczności obrotu złomem objętego wskazanymi w akcie oskarżenia (...), zwłaszcza że P. R. zajmował się

jednocześnie w ramach swego przedsiębiorstwa także branżą budowlaną. Znamionym jest również okoliczność, iż P. R. został skazany za czyn z art. 270 § 1 kk polegający na przedłożeniu jako autentycznych 281 faktur nabycia złomu wystawionymi rzekomo w (...) r., do którego się przyznał, wyrokiem (...) z dnia 7 października 2010 r., sygn. akt (...), a który wobec niezaskarżenia, uprawomocnił się w dniu 15 października 2010 r. Należy mieć wreszcie na uwadze, iż postępowania skarbowe wobec P. R. w przedmiocie naliczenia należnego podatku VAT zakończyły się prawomocną decyzją, a skarga do sądu administracyjnego została oddalona wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia (...) r., sygn. akt (...).

Zeznania świadków pracowników (...), tj. świadków A. G. (1), A. G. (2), świadka J. R., G. G. (2) czy świadka K. W. niewiele wniosły do sprawy. Świadkowie ci zasłaniaли się niepamięcią, oprócz K. W., nie kojarzyli spółki (...) sp. z o.o., nie pamiętali współpracujących z P. R. ani dostawców, ani odbiorców, a nawet mieli trudności z podaniem szczegółów dotyczących bazy transportowej P. R., miejsca pracy (...) A. G. (1)), a także ilości sortowanego złomu, jeśli nie dokładnie czy procentowo, to chociaż orientacyjnie ilościowo. Ponadto znamionym jest też fakt, iż jak sami świadkowie wskazali, byli, oprócz K. W. będącego kierowcą zewnętrznej firmy spedycyjnej, znajomymi P. R., często z lat szkolnych, a nadto (...) J. R. jest wujkiem (...) K. M..

Należy mieć również na uwadze, iż o współpracy z (...) nie wspominają także świadkowie – pracownicy (...) sp. z o.o., a (...) P. B. wprost zeznał, iż nie kojarzy takiego przedsiębiorstwa, nie zna osoby P. R. oraz nic mu nie mówi skup złomu z (...) w J..

Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom (...), że przekazanie księgowej faktury o numerze (...) z dnia (...) (...) roku wystawionej przez spółkę (...) sp. z o.o. nastąpiło na skutek pomyłki. Jak ustalono w toku kontroli skarbowej, w dokumentach źródłowych (...) sp. z o.o. znajdują się dwie dublujące się (...) z dnia 31 października (...) r. o tym samym numerze (...), różniące się jedynie ceną zakupu asortymentu, gdzie obie (...) zostały ujęte w ewidencji zakupów VAT oraz posłużono się nimi przy składaniu deklaracji dla podatku od towarów i usług, podczas gdy w dokumentach magazynowych spółki znajduje się tylko jeden dokument WZ i jeden dokument PZ przyjęcia towaru, zaś (...) sp. z o.o. zaewidencjonowało u siebie tylko jedną fakturę w ewidencji sprzedaży VAT i tylko za tą fakturę otrzymała od (...) sp. z o.o. należność przelewem bankowym. Oznacza to, że druga z faktur, jakimi posłużyła się spółka (...) sp. z o.o. nie przedstawiała rzeczywistej transakcji. Z zeznań świadka D. S. (1), dla których Sąd nie znalazł podstaw dla odmowy przyznania im wiary, wynika, że jako księgowa prowadząca biuro rachunkowe rozliczała podatkowo spółkę (...) sp. z o.o. na podstawie dokumentów przekazanych (...) przez (...) K. M.. (...) była prezesem spółki, czyli zdaniem Sądu profesjonalnym przedsiębiorcą i wymaga się zatem od niej szczególnej dbałości, jak i ostrożności w dokonywanych na rzecz spółki działaniach. Umyślność działania (...) w powyższym zakresie wynika z tego, że (...) świadomie posługiwała się „pustymi” (...) pochodzącymi z (...) sp. z o.o. i (...) w tym samym okresie rozliczeniowym, miała motyw do tego aby obniżyć swe zobowiązania publicznoskarbowe.

O tym, że (...) świadomie posługiwała się nierzetelnymi (...) może świadczyć dodatkowo również to, że jak wynika z protokołu kontroli skarbowej przeprowadzonej w spółce (...) sp. z o.o. za okres od (...) (...) r. do marca (...) roku (...) również w przeszłości posłużyła się (...) wystawionymi rzekomo przez P.H. (...) w sytuacji gdy D. Ś. od dnia (...) r. figurował jako osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej.

Sąd doszedł do przekonania, że wszystkie podane powyżej okoliczności, ze względu na które Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom (...), w żadnej mierze nie pozwalają przyjąć braku uświadomienia sobie przez (...) faktu, że posłużyła się (...) nierzetelnymi, potwierdzającymi czynności, które nie zaistniały. Trzeba mieć na uwadze, że reprezentowana przez (...) spółka (...) sp. z o.o. nieterminowo regulowała należności podatkowe od początku prowadzenia działalności gospodarczej, należności te były dochodzone w drodze przymusu. Spółka miała zaległości nie tylko w należnościach publicznoprawnych, ale również wobec kontrahentów. Wynika to choćby z zeznań M. K. (2), D. S. (1). W świetle tej okoliczności, czyli problemów finansowych spółki, wyraźny jest motyw działania (...), która, chcąc zmniejszyć wysokość zobowiązań publicznoskarbowych spółki (...) sp. z o.o., przekazywała takie (...) księgowej po to, aby ta w deklaracjach, zeznaniach podatkowych podawała nieprawdę.

W toku postępowania zostali przesłuchani również świadkowie R. K.

(k. 2071v) i M. P. (k. 584-585, k. 1983). Zeznania te nie stały się podstawą ustaleń w tej sprawie. Świadek R. K. bowiem okazał się wezwany omyłkowo i nie posiadał żadnego związku z przedmiotem postępowania, zaś (...) M. P. zeznał jedynie, iż pracował dla P. R. i zajmował się pracami ogólnobudowlanymi, czyli w jednej z dwóch branży, w których działało przedsiębiorstwo (...), a w jakim zakresie Sąd tego nie kwestionuje.

Sąd również oparł swe ustalenia faktyczne na podstawie wiarygodnych w całości dowodów pozaosobowych, które zostały ujawnione w toku procesu bez odczytywania, na co strony postępowania przystały, a nadto zostały sporządzone oraz przygotowane rzetelnie

i przez uprawnione podmioty, a ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Szczególne znaczenie mają tutaj protokoły kontroli skarbowej i wydane na ich podstawie decyzje administracyjne wobec przywoływanych powyżej spółek, których ustalenia znajdują odzwierciedlenie w dokumentacji znajdującej się w dołączonych w niniejszej sprawie aktach postępowań kontrolnych.

Zdaniem Sądu przeprowadzone w toku postępowania dowody jednoznacznie wskazują, że (...) K. M. swoim zachowaniem wyczerpała ustawowe, przedmiotowe jak i podmiotowe, znamiona przestępstw określonych w art. 56 § 1 kks

i art. 62 § 2 kks oraz że popełniła zarzucane (...) przestępstwa skarbowe umyślnie.

Zaczynając wywód od drugiego z zarzutów, zachowując tym samym jednak logiczną kolejność wydarzeń, należy wskazać, iż zgodnie z art. 62 § 2 kks karze grzywny do 240 stawek dziennych podlega ten, kto fakturę lub rachunek za wykonanie świadczenia wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem posługuje się. Przedmiotem ochrony tego przepisu jest zarówno obowiązek prawidłowego dokumentowania zdarzeń gospodarczych istotnych z podatkowego punktu widzenia, jak i interes wymiaru sprawiedliwości, w tym interes podatkowopravny w postaci wiarygodności dokumentów, jakimi są (...)

i rachunki, a także rzetelność obrotu gospodarczego. Określony czyn popełniony może być tylko i wyłącznie przez uprawniony podmiot, co oznacza, że jest to przestępstwo skarbowe indywidualne, z zastrzeżeniem, iż, poprzez użycie określenia „posługuje się”, ustawodawca wskazał, iż będzie to delikt powszechny, którego dopuścić się może każda osoba. Obowiązek wystawienia (...) VAT zintegrowany jest z okolicznością wydania towaru lub wykonania usługi (art. 19 ust. 1 ustawy o VAT w brzmieniu obowiązującym w czasie czynu). Jeżeli dostawa towaru lub wykonanie usługi powinny być potwierdzone fakturą, zobowiązanie podatkowe powstaje z chwilą wystawienia (...), nie później jednak niż w siódmym dniu, licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usługi. Uprawnienie do wystawiania rachunków bądź faktur, czyli dokumentów wywołujących konsekwencje publicznoprawne równoważne z dokumentami, które wystawiane są przez organy administracji publicznej, dana osoba zyskuje, z momentem rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej. Przez pojęcie „nierzetelny” w odniesieniu do dokumentu podatkowopravnego natomiast należy rozumieć taki dokument, na którym nie można polegać, nieutrzymujący standardów czy niesumienny. W doktrynie, jak i w orzecznictwie przyjęto zatem, iż „nierzetelność” (...) można utożsamiać z pojęciem „fałszywości”, czyli bycia fakturą „pustą”, obejmującą fikcyjne zdarzenie gospodarcze, jedynie wtedy, gdy owa „pusta” faktura zostanie wystawiona przez zarejestrowany podmiot gospodarczy uprawniony do wystawiania faktur. Tylko taki zbieg znamion powoduje wyczerpanie dyspozycji zawartej w art. 62 § 2 kks, zaś w każdym innym przypadku czyny podobne będą wyczerpywać dyspozycje odpowiednich przepisów prawa karnego powszechnego.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy przede wszystkim wskazać, iż podmioty, od których (...) K. M. uzyskała zakwestionowane w akcie oskarżenia (...) były zarejestrowanymi podmiotami gospodarczymi. Spółki (...)

sp. z o.o. i (...) - (...) sp. z o.o. rzeczywiście prowadziły działalności gospodarcze w przedmiocie handlu złomem, zaś (...) miał co najmniej legalnie zarejestrowaną działalność i wykonywał ją co najmniej w branży budowlanej. Dlatego też wystawione przez te podmioty (...) przedstawiające fikcyjne zdarzenia gospodarcze można zgodnie z przyjętymi poglądami prawnymi obejmować pojęciem „nierzetelnych”. Jak ustalono na podstawie zebranego materiału dowodowego, (...) K. M. miała motyw

w tym, aby się takimi (...) posłużyć i niemożliwym jest, iż nie miała pojęcia o tym, że (...) (...) rzekomo nabywa złom, którego w rzeczywistości być nie mogło, zatem w ocenie Sądu działała z pełnym rozeznaniem przestępności swego czynu. Posługując się nimi i przekazując je biurowi rachunkowego celem zaewidencjonowania ich w ewidencji zakupów VAT, (...) wypełniła znamiona czynu z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

W myśl art. 56 § 1 kks natomiast karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie podlega podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na uszczuplenie. Przedmiotem ochrony jest w pierwszej kolejności formalnoprawny porządek podatkowy, którego naruszenie wywołuje skutek w postaci narażenia finansowych interesów Skarbu Państwa bądź jednostek samorządu terytorialnego. Równoległym przedmiotem ochrony będzie również wiarygodność dokumentów w postaci deklaracji lub oświadczeń, czyli szeroko rozumiany interes wymiaru sprawiedliwości. Przepis ten penalizuje zatem zachowanie podatnika za tzw. oszustwo w deklaracji podatkowej, polegające m. in. na podaniu nieprawdy lub zatajeniu prawdy. Przedmiotem czynności wykonawczej deliktu skarbowego będzie deklaracja, jak i oświadczenie przedkładane uprawnionemu organowi lub płatnikowi, ale tylko wówczas, gdy dokument taki zawiera informacje istotne dla powstania, obliczenia i wymiaru podatku. Podawanie nieprawdy polegać będzie na świadomym przedstawieniu organowi podatkowemu okoliczności niezgodnych ze stanem rzeczywistym. Zatajeniem prawdy będzie natomiast nieujawnienie, czyli przemilczenie we wskazanych dokumentach określonych informacji, o których uprawniony organ finansowy bądź płatnik powinien wiedzieć z uwagi na możliwość powstania zobowiązania podatkowego.

W świetle ustalonego stanu faktycznego (...) K. M. składając do uprawnionego organu podatkowego deklaracje dla podatku od towarów i usług podała nieprawdę wobec wskazania okoliczności niezgodnych ze stanem rzeczywistym, tj. przedstawienia dowodów zakupów VAT w postaci nierzetelnych faktur nabycia, obejmujących fikcyjne zdarzenia gospodarcze, co miało wpływ na określenie przez organ podatkowy zobowiązania podatkowego i przez to (...) czyn doprowadził do uszczuplenia podatku w kwocie (...) złotych, co w myśl art. 53 § 16 kks stanowi wielką wartość. Należy bowiem wskazać, iż w myśl art. 106 ustawy o VAT (w brzmieniu obowiązującym w czasie czynu) podatnik jest obowiązany wystawić fakturę stwierdzającą dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy. Należy więc przez to rozumieć, iż obejmowanie fakturą fikcyjnych zdarzeń gospodarczych jest prawnie niedozwolone. Natomiast analiza prawna art. 86 ustawy o VAT (w brzmieniu obowiązującym w czasie czynu) pozwala przyjąć, iż podatnik może dokonać odliczenia podatku naliczonego jedynie w oparciu o oryginały lub duplikaty faktur przedstawiających rzeczywisty obrót towarem. Wobec posłużenia się przez K. M. (...) nierzetelnymi, o których nierzetelności wiedziała, poprzez sporządzenie na ich podstawie deklaracji podatkowych, następnie przedłożonych organowi podatkowemu, nie ulega żadnym wątpliwościom, iż zachowanie (...) wyczerpało wszystkie znamiona przestępstwa skarbowego (...) zarzucanego z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 53 § 16 kks.

Przystępując do uzasadnienia wymiaru kar orzeczonych K. M. należy wskazać, iż stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez (...) jest znaczny. W jego ocenie kierowano się wytycznymi z art. 53 § 7 kks i wzięto pod uwagę przede wszystkim wagę naruszonych dóbr i przepisów, które mają za zadanie objąć ochroną czyli dobra w postaci formalnoprawnego porządku podatkowego i wiarygodności dokumentów, motywację (...), która zainicjowała cały proceder, będąc profesjonalnym przedsiębiorcą i mającą obowiązek dokonywania rozliczeń podatkowych zgodnie z literą prawa oraz umyślność działania z zamiarem bezpośrednim i rozmiar uszczuplonej należności publicznoprawnej, która stanowi wielką wartość.

W niniejszej sprawie do okoliczności obciążających Sąd zaliczył uprzednią karalność (...), okoliczności łagodzących zaś nie dostrzegł.

Mając powyższe na uwadze, bacząc aby dolegliwość kary była adekwatna do stopnia zawinienia (...) oraz społecznej szkodliwości czynu, Sąd doszedł do przekonania, że karami właściwymi dla (...) będą kary:

a) za pierwszy z zarzucanych (...) czynów z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 53 § 16 kks kara 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 100 złotych każda (punkt pierwszy wyroku) oraz

b) za drugi z zarzucanych (...) czynów z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 100 złotych każda (punkt drugi wyroku).

Ponadto Sąd na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 39 § 1 kks w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 2 § 2 kks orzeczone wobec (...) niniejszym wyrokiem kary grzywny połączył i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 100 złotych każda (punkt trzeci wyroku). Wymierzając karę łączną w granicach przewidzianych przez art. 39 § 1 kks Sąd kierował się zasadą asperacji, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, a także bliski związek czasowy i przedmiotowy między czynami. W ocenie Sądu orzeczone karę łączną za zarzucane (...) czyny jest karą adekwatną do stopnia winy (...) i stopnia społecznej szkodliwości zarzucanych (...) czynów, stanowiącą odpowiednią reakcją na (...) postępowanie i zmuszającą ją do stosownej autorefleksji.

Na podstawie art. 69 § 1 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 § 1 kks w zw. z art. 2 § 2 kks wykonanie orzeczonej wobec (...) niniejszym wyrokiem kary 1 roku pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby (punkt czwarty wyroku). Tym samym Sąd, mimo uprzedniej karalności (...), postanowił dać (...) kolejną szansę, wierząc że zmieni swoje postępowanie. Biorąc pod uwagę, że ma stałe miejsce pobytu, prowadzi ustabilizowane, Sąd doszedł do przekonania, że pomimo warunkowego zawieszenia wykonania kary, będzie przestrzegała porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa.

Sąd wziął także pod uwagę uprzednią karalność (...) za przestępstwo skarbowe związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz wielką wartość uszczuplonej należności publicznoprawnej i postanowił orzec wobec (...) na podstawie art. 34 § 1, § 2 i § 4 kks w zw. z art. 22 § 2 pkt 5 kks środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk w zarządach i organach nadzorczych spółek handlowych oraz stanowiska prokurenta w spółkach handlowych na okres 2 lat (punkty piąty wyroku).

Z uwagi na to, że dokumenty WZ, PZ oraz kwity wagowe będące dowodami rzeczowymi w niniejszej sprawie służyły (...) do uwiarygodnienia faktycznego zaistnienia transakcji objętych zakwestionowanymi (...), uznać należało, że dokumenty te stanowią przedmioty pochodzące bezpośrednio z przestępstwa skarbowego i na podstawie art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 30 § 1 i 2 kks orzeczono ich przepadek (punkt szósty wyroku).

Sąd na podstawie art. 627 kpk obciążył (...) kosztami postępowania karnego (punkt siódmy wyroku). (...) jest osobą młodą, zdrową i zdolną do pracy. Wobec tego w ocenie Sądu ma ona możliwość uiszczenia kosztów sądowych, jeżeli nie w całości, to może złożyć wniosek o rozłożenie spłaty kosztów na raty.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w wyroku.